

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 19 Ročník XVII

27. září 2020

„Vybízáím vás, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět'; to at' je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“ (Řím 12,1-2)

Drazí bratři a sestry, milí farníci!

Všechny vás zdravím v tomto neopandemickém čase. Nedávno jsem se ptal: Jsme poučeni? Dnes si odpovídám: Díky některým odvážným osobnostem v církvi, jako je kardinál Sarah, snad již ano. Otázkou je, jak se zachovají naši biskupové, zda budou opět loajální vůči politikům, a také jak se zachovají státní instituce vůči nároku věřících občanů na praktikování své víry. Nezapomeňme, že jde o jeden z článků lidských práv:

Článek 18: Každý má právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženství; toto právo zahrnuje v sobě i volnost změnit své náboženství nebo víru, jakož i svobodu projevovat své náboženství nebo víru sám nebo společně s jinými, ať veřejně nebo v soukromí, vyučováním, prováděním náboženských úkonů, bohoslužbou a zachováním obřadů (viz. Všeobecná deklarace lidských práv, New York, 10. prosince 1948).

Neustále se mluví o právech migrantů a LGBT menšin usilujících o rovnoprávnost ve své sexuální orientaci. Nějak se zapomíná na rodiny a věřící, kteří jsou umlčováni zákonnými prostředky – legalizace umělých potratů, gender, zákaz bohoslužeb z hygienických důvodů atp. Každý se nakonec bude muset řídit svým svědomím, ale je nutno, aby od nás pastýřů zaznělo jasně, že se při zachování pravidel hygieny již nevzdáme možnosti sloužit věřícím především slavením svátostí. Pokud naši biskupové rozhodnou jinak, budeme poslušní. Pak se opět otevírá možnost domácí liturgie – bohoslužby slova s duchovním svatým přijímáním. Online přenosy jsou přínosné pouze pro věřící v separacích nemocnic a domovů důchodců. Věřme a modleme se za zdraví duše i těla tohoto světa.

Pokojné dny přeje a žehná†+! Pater Petr

Streamingová mše nemůže nahradit osobní účast

„Vraťme se s radostí k eucharistii!“ – vybízí prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti ve zvláštním listu, který je adresován předsedům všech biskupských konferencí. Kardinál Robert Sarah v listě připomíná, že fyzická účast na mši je nenahraditelná. „Pandemie vyprodukovala zkomoleniny nejen v sociální a rodinné dynamice, nýbrž i v životě křesťanských obcí, včetně liturgické dimenze,“ konstatuje vatikánský kardinál. Křesťanské komunity však nikdy nezvolily izolaci a neučinily z církve zavřené město, byť ve spolupráci se státními představiteli a experty přijali obtížná a bolestná rozhodnutí, včetně dlouhého přerušování možnosti věřících účastnit se eucharistie. Kardinál Sarah vybízí k co nejrychlejšímu návratu k normální bohoslužebné praxi, a podotýká, že „liturgické normy nemohou být upravovány státními předpisy, nýbrž pouze církevními představiteli, tedy biskupy“. V souvislosti s tím upozorňuje na nešvar „omezovat právo věřících přijímat a adorat Tělo Páně v církvi běžnými způsoby, jak se to někdy děje v praxi, která je mnohdy restriktivnější než hygienické normy vydávané státem a biskupy. „Žádný kompromis, eucharistie je dar, který dostáváme od Boha, musíme ji přijímat důstojným způsobem. Nejsme v supermarketu. Nikdo nemůže zakázat knězi, aby zpovídal a podával svaté přijímání. Je zde zákon, který je třeba respektovat: věřící člověk má svobodu přijímat eucharistii do úst nebo na ruku. Je to otázka víry, zdroj problému spočívá v krizi víry kněží. Mše svaté online jsou scestné také pro kněze: je nutné, aby se dívali na Boha, ne na televizní kameru.“

Svátosti uzdravují tělo, věříme tomu ještě? „Je to otázka víry, kdybychom měli povědomí o tom, co slavíme při mši svaté a co je eucharistie, některé způsoby podávání svatého přijímání by nám ani nepřišly na mysl.“ Kardinál Robert Sarah, prefekt Kongregace pro božský kult a disciplínu svátostí, odpovídá na znepokojení věřících, kteří jsou nejen zbaveni bohoslužeb, ale nyní zděšeně přihlížejí vyjednávání mezi biskupskou konferencí a italskou vládou, které s vyhlídkou na omezené slavení veřejných bohoslužeb jednájí dokonce o způsobu podávání svatého přijímání. „Jsou zde dvě otázky, které je třeba dokonale objasnit. Především, eucharistie není právem ani povinností: je darem, který dostáváme zdarma od Boha a který musíme přijímat s úctou a láskou. Pán je osoba. Nikdo by nepřijal osobu, kterou miluje, do sáčku nebo obecně nehodným způsobem. Odpovědí na nemožnost přijetí eucharistie nesmí být profanace. Toto je skutečně otázka víry. Pokud v ni věříme, nesmíme s ní jednat nehodným způsobem. Nikdo nemůže zakázat knězi zpovídat nebo podávat přijímání, nikdo mu to nemůže zakázat. Svátost musí být respektována. A tedy, i když je nemožné jít na mši svatou, věřící mohou požádat o svatou zpověď a o svaté přijímání.“

Pokud jde o přenášení bohoslužeb online nebo v televizi... „Na to si nesmíme zvyknout. Bůh se vtělil, je z masa a kostí, není virtuální realitou. To je také velmi scestné pro kněze. Při mši svaté se kněz musí dívat na Boha, tady si naopak zvyká na pohled do televizní kamery, jakoby se jednalo o divadlo. V tom není možné pokračovat. Vraťme se ke svatému přijímání. Doufáme, že za několik týdnů bu-

dou veřejné mše svaté obnoveny. Ponechme stranou ta nejvíce svatokrádežná řešení, diskutuje se také o tom, zda je možné nařizovat přijímání eucharistie do úst nebo na ruku, eventuálně jak ji na ruku přijímat. Italská biskupská konference již stanovila jako závazné přijímání na ruku, náš znalec však tvrdí, že by bylo hygieničtější přijímat ji do úst. V Církvi již existuje pravidlo, a to je třeba respektovat: věřící člověk má svobodu přijímat do úst nebo na ruku.“

Mám dojem, že v posledních letech jsme svědky jasného útoku na eucharistii: nejprve otázka rozvedených znovusezdaných s heslem „přijímání pro všechny“; potom interkomunio s protestanty; potom návrhy o dostupnosti eucharistie v Amazonii a krajích s nedostatkem kněží, nyní mše svaté v době koronaviru... „Nesmíme se divit. Zlý duch na eucharistii silně útočí, protože v ní je srdce Církve. Myslím si však, jak už jsem to napsal ve svých knihách, že jádrem problému je krize víry kněží. Kdyby si kněží byli vědomi toho, co je mše svatá a co je eucharistie, některé způsoby slavení eucharistie nebo hypotézy o přijímání by je ani nenapadly. S Ježíšem nelze takto zacházet.“

*Riccardo Cascioli, La Nuova Bussola Quotidiana
Přeložil R. D. Josef Rýznar, 9. 6. 2020, RC Monitor 11/2020*

Misie Ismeria na pomoc konvertitům z islámu

Stále více muslimů se obrací a přijímá křesťanskou víru. V katolické církvi ve Francii představují někdejší muslimové již 10 procent dospělých, žádajících o křest. V protestantských společenstvích dokonce 20 procent. Přijetí víry v Krista znamená ovšem v jejich případě zároveň velkou obět. Za apostazi (odpadnutí od víry) jim teoreticky v islámu hrozí trest smrti. V praxi bývají obvykle vyloučeni z rodiny a svého původního prostředí. Proto potřebují pomoc jiných křesťanů.

Poukazuje na to Marc Fromager, který byl do loňského roku 14 let ředitelem francouzské sekce papežské nadace Pomoc trpící církvi (*Kirche in Not*). Nyní stojí v čele nově založené Misie Ismeria, která přináší pomoc konvertitům z islámu. Jméno nadace odkazuje k deři káhirskeho sultána z 11. století. Otec ji pověřil úkolem obrátit tři uvězněné francké rytíře na Mohamedovu víru. Rytíři jí však vyprávěli o křesťanství, a jejich katechezi završilo zjevení P. Marie. Ismeria se obrátila na křesťanství a spolu s rytíři utekla do Francie.

Podle Marca Fromagera dochází dnes k posílené vlně konverzí muslimů ke křesťanství. Míra tohoto jevu je nepřímou úměrnou působení církve, která v posledních desetiletích přistupuje k misijní činnosti s velkou zdrženlivostí, zejména pokud jde o muslimské prostředí. Navzdory tomu však počet obrácení stále roste. Odhaduje se, že pouze v Iránu je dnes nejméně 800 tisíc konvertitů, v Indonézii se mluví dokonce o šesti milionech. Fromager přiznává, že jde o jev těžko vysvětlitelný. Všechno ukazuje na to, že Kristus k sobě dnes přitahuje vyznavače Mohameda zvláštní silou. Je také pravda, že muslimové se vyznačují zvláštní duchovní citlivostí. Mnozí vyprávějí o soukromých zjeveních Ježíše a Marie. Na druhé straně mladí muslimové - i v zemích s muslimskou většinou - stále častěji prožívají

zklamání ze svého náboženství. Mnoho z nich to vede k ateismu, u jiných se posiluje zájem o křesťanství. V každém případě někdejší muslimové po svém obrácení potřebují obvykle konkrétní pomoc – a právě tím se zabývá Misie Ismeria. Kontaktuje farní a řeholní společenství, která jsou schopna přijmout konvertity a zajistit jim nezbytnou diskrétnost. Dalším aspektem činnosti nadace je reflexe nad islámem jako takovým. Podle Fromagera je to nezbytné, protože islám je ve Francii tabuizován. Novináři a publicisté se bojí promluvit na toto téma ve veřejné debatě, aby nebyli označeni z islamofoby. Zamlčování tohoto tématu, jakási úmluva o mlčení, však v podstatě znamená určitou formu závislosti – dodává ředitel Misie Ismeria v rozhovoru pro měsíčník La Nef.

Křesťanská modlitba s celým stvořením

(Papež František, encyklika *Laudato sii*)

Chválíme tě, Otče, se všemi tvory, kteří vyšli z tvé mocné ruky. Jsou tví a jsou plní tvé přítomnosti a tvé něhy. Buď chválen!

Boží Synu, Ježíši, skrze tebe je všechno stvořeno. Přijal jsi podobu v mateřském lůně Marie, stal ses součástí této země a díval ses na tento svět lidskýma očima. Teď jsi živý v každém stvoření se svou slávou vzkříšení. Buď chválen!

Duchu svatý, jenž svým světlem vedeš tento svět k Otcově lásce a provázíš lkání stvoření, ty přece žiješ v našich srdcích, abys nás pobízel k dobru. Buď chválen!

Pane Bože, Jediný v Trojici, úžasné společenství nekonečné lásky, nauč nás nazírat tě v kráse světa, kde všechno mluví o tobě. Probud' naši chválu a naši vděčnost za každou bytost, kterou jsi stvořil. Dej nám milost, abychom se cítili důvěrně spojeni se vším, co existuje.

Bože lásky, ukaž nám naše místo v tomto světě jako nástrojů tvé náklonnosti ke všem bytostem na zemi, neboť žádná z nich není tebou zapomenuta. Osvět' ty, kdo mají peníze a moc, aby neupadali do hříchu lhostejnosti, aby milovali obecné blaho, podporovali slabé a starali se o tento svět, kde žijeme.

Chudí této země volají: Pane, vezmi nás pod svou moc a do svého světla, aby byl ochráněn každý život, aby byla připravena lepší budoucnost, aby přišlo tvoje království spravedlnosti, pokoje, lásky a krásy. Buď chválen! Amen.

Zprávy a oznámení

Modlitba růžence

V měsíci říjnu půl hodiny před každou mší svatou, kromě 2. 10. = 1. pátek

Posvěcení v rožmitálských kostelích

Výročí posvěcení farního kostela oslavíme při nedělních bohoslužbách 25. 10. 115. výročí posvěcení městského kostela (8. 10. 1905) si připomeneme 7. 10.

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 28. září do 11. října 2020

Den		Starý Rožmitál				Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže		filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
Pondělí	28. 9.	Slavnost sv. Václava 9,00 Za farnost						19,00 Zahaj koncert Festivalu JJR <i>Podbrdské muzeum</i>
Úterý	29. 9.		18,00 volná intence					
Středa	30. 9.		18,00 volná intence <i>Po mši sv. adorace</i>					
Čtvrtek	1. 10.				18,00 adorace a zpověď	16,30 adorace mše sv.		
Pátek	2. 10.		1. pátek, Hodina Božího milosrdenství 17,00 tichá adorace, svátost smíření 18,00 volná intence					
Sobota	3. 10.		1. sobota 9,00 volná intence					18,00 mše sv. <i>Pročevily</i>
Neděle	4. 10.	27. neděle v mezidobí 8,30 Za Janu a Jiřího Blažkovy			10,10 mše sv.	11,15 b. sl.		
Pondělí	5. 10.		---					
Úterý	6. 10.		---					18,00 Far. spol. <i>Panský dům</i>
Středa	7. 10.		Slavnost posvěcení kostela 18,00 Za farnost <i>Svátostné požehnání</i>					
Čtvrtek	8. 10.					17,00 mše sv.		
Pátek	9. 10.		17,00 svátost smíření, 17,30 růženec 18,00 volná intence					
Sobota	10. 10.		---					
Neděle	11.10.	28. neděle v mezidobí 8,30 Za r. Částků, Sušků a d.v o. <i>Třemšínská kvítka</i>			10,10 b. sl.	11,15 mše sv.		